

Het voorbije anderhalf jaar leefden we met de rem op. En dat was ooit wel anders. In deze reeks blikken we nostalgisch terug op onze wonderjaren 80 en 90. De jaren waar in Antwerpen, de Kempen of Mechelen in de verste verte geen avondklok te bespeuren viel.

WIJNEGEM

Met de oprichters terug naar de roots van muzikale kroegentocht Wijnegem Zapt

“Ons moeder had voor honderd artiesten spaghetti gemaakt”

Wijnegem Zapt kon nu al twee jaar niet doorgaan, maar de organisatoren zijn vast van plan om op 30 april 2022 opnieuw alle cafés in het dorp te laten volstromen met artiesten en hun rondtrekkende fans. Tom Dijkmans en Gunter Joosen hebben de fakkel al even doorgegeven, maar samen met deze twee pioniers van de muzikale kroegentocht blikken we terug op de eerste edities van Wijnegem Zapt en zijn legendarische voorganger: Twaalf Uren Rock.

Tom Dijkmans (47), arbeidspsycholoog, en VRT-journalist Gunter Joosen (47) leerden elkaar kennen in de lagere school en de Wijnegemse scouts. “We deelden een passie voor rockmuziek, waar we van genoten in jeugdhuis Ahoy, dat toen nog in de Schoolstraat gevestigd was”, vertelt Dijkmans.

“We kwamen als tieners op het idee om op de zolder van het jeugdhuis bij wijze van stunt gedurende twaalf uren aansluitend rockbands te laten optreden. De eerste editie van Twaalf Uren Rock vond plaats in 1991, vanaf het middaguur tot middernacht. Ik herinner me nog dat ons moeder wel voor honderd artiesten en hun entourage spaghetti had bereid”, vertelt Tom. Die had enigszins lichtzinnig zijn zuur verdiende loon als jobstudent volledig geïnvesteerd in materiaal en het boeken van bands. Hij zou zijn broek niet scheuren.

“Ons geïmproviseerd festivalletje leidde tot onze eigen verbazing meteen tot een kleine volkstoeloop”, toont Tom een foto van een volle Ahoy-zolder.

Utopian Exile

“We hadden de smaak te pakken en schuimden van toen af het hele jaar door optredens en festivalletjes in de regio af om nieuwe groepen te contacteren voor onze volgende editie”, vertelt Gunter Joosen, die met Utopian Exile ook zijn eigen bandje had samen met Dimitri Antonissen, vandaag hoofdredacteur van *Het Laatste Nieuws*.

“Ik lette meer op de sound van de groepen die we gingen scouten terwijl Tom in de gaten hield of die muzikanten wel populair waren en voldoende volk naar Ahoy zouden trekken”, vertelt Gunter. “Er zouden nog drie edities volgen en het ging crescendo, met steeds meer volk op die toch wel krappe zolder. De politie liet begaan tot we de Schoolstraat volledig moesten afzetten om iedereen in lange rijen enigszins geordend toe te laten tot de smalle trap naar

Veel volk op de krappe jeugdhuiszolder van Ahoy in de Schoolstraat tijdens Twaalf Uren Rock. FOTO JAA

Gunter Joosen en Tom Dijkmans: de vaders van Twaalf Uren Rock en Wijnegem Zapt. FOTO JAA

de jeugdhuiszolder. Het jaar daarna kregen we geen toelating meer van de gemeente. Incidenten zijn er nochtans nooit geweest. Enkele bevriende paramando's patrouilleerden als 'veiligheidsteam'. Dat werkte ontmoedigend op herrieschoppers.”

1.200 bezoekers

Na enkele stille jaren namen de Wijnegemse kameraden in 2000 draad en microfoon weer op. “Ik was intussen naar Herentals verhuisd en daar had ik ‘Swing in Thals’ leren kennen, een fijne muzikale kroegentocht”, aldus Gunter. “Tom was snel gewonnen om onze beproefde formule van Twaalf Uren Rock open te trekken naar verschillende plekken in Wijnegem. Het opzet was driedubbel: nieuwe muzikale ontdekkingen doen, leven in de brouwerij brengen én cafés leren kennen

waar je anders nooit een voet zou binnenzetten. Onder meer Jos en Ria van De Vroege Morgen, Steven Hendrickx van De Sax en de uitbaters van het niet meer bestaande café De Blaasbalg sprongen meteen enthousiast op de kar.”

“De uitbaters moesten zelf niks doen, buiten lokaal wat promotie voeren”, valt Tom in. “Ze mochten zelfs hun eigen band kiezen, al wilden wij ze ook daarbij helpen. Al het andere werk, zoals de ticketcontrole, gebeurde van begin af aan en zoals nu nog steeds door vrijwilligers.”

“Voor die eerste editie hadden we optimistisch vooraf achthonderd kaartjes laten drukken, waarmee deelnemers drie verschillende concerten op evenveel verschillende locaties konden beleven voor 150 frank. Zo’n driehonderd kaartjes waren vooraf

Tom Dijkmans

Pionier Wijnegem zapt

“Ons geïmproviseerd festivalletje leidde tot onze eigen verbazing meteen tot een kleine volkstoeloop.”

van de hand gegaan, maar tot onze verbazing stonden er die 30ste april, wat de vaste datum zou worden voor Wijnegem Zapt, plots 1.200 mensen. We zijn toen snel thuis nog een rol oude ongebruikte tickets van Twaalf Uren Rock gaan bijhalen.”

Grunghlavers

De eerste Wijnegem Zapt – een naam die trouwens bedacht is door Toms echtgenote Katrien – trok veel volk, stond garant voor een toffe sfeer en veel Wijnegemnaren genoten van het weerzien van oude bekenden. Dat is nog altijd typisch voor het evenement. De kassa raakte meteen goed gevuld. Dat vroeg nadrukkelijk om een bisnummer. Daar zou het niet bij blijven. Intussen zit dé klassieker op de Wijnegemse uitkalender al aan twintig jaargangen en zijn meer dan tweehonderd bands gepasseerd. Onder meer de Grunghlavers gaven op Wijnegem Zapt hun allereerste concerten.

De stichters zijn er niet meer bij, toch niet meer als trekkers. Tom Dijkmans, die zich eerst voor CD&V en later voor dorpspartij

De affiche van de allereerste Wijnegem Zapt in 2000. FOTO RR

Durf! engageerde in de gemeentepolitiek, vond zijn rol als organisator van een groot evenement nog moeilijk te combineren met zijn mandaat als schepen, die ook klachten van burgers over onder meer geluidsoverlast neutraal moest behandelen. Hij stopte al na de derde editie. “Maar ik krijg nog ieder jaar een brief van Sabam”, lacht hij.

Gunter hield het tien edities vol aan het roer van de organisatie. “Ik woon al lang in Borgerhout, maar kom sinds kort opnieuw graag helpen, zoals twee jaar geleden tijdens het twintigjarig jubileum. De formule van Wijnegem Zapt is zeker nog niet uitgewerkt, al wordt het teruglopend aantal cafés stilaan een probleem”, beseft Gunter Joosen. “Gelukkig zijn er de laatste jaren ook telkens optredens in de lokalen van de jeugdbewegingen. We merken voorts dat vooral mensen die in Wijnegem opgroeiden naar het evenement komen. Het uit hun kot lokken van de vele nieuwe inwoners, is een uitdaging.”

JAN AUMAN

PLAK MEE & FEEST MEE

Weddenschap: krijgen we 50.000 mensen aan het “plakken” in een Plakmarathon, dan geven we op vrijdag 15 oktober in heel de provincie Antwerpen gratis vaten. Je plakt toch mee?

gva.be/blijvenplakken

